

De Stem van de Geketende: Khutbahs van Imām Zayn al-‘Ābidīn (as) na Karbalā’

Zijn eloquente getuigenis van waarheid tegenover de
Omajjadische tirannie na de tragedie van Karbalā’

**BAQIYYAT
ALLĀH
INSTITUUT**

Sji'itisch Kenniscentrum • Vertaling & Publicatie

Baqiyyat Allāh Instituut
oktober 2025

Inleiding

Na de onvergetelijke tragedie van Karbalā' in het jaar 61 AH / 680 CE, bevond de Islamitische gemeenschap zich in een staat van morele en spirituele ontredde. De strijd op de vlakte van Karbalā' had niet alleen de fysieke martelaren geëist, maar ook de morele gezichten van waarheid en valsheid scherp tegenover elkaar geplaatst. Onder de weinige overlevenden bevond zich 'Alī ibn al-Ḥusayn — bekend als Imām Zayn al-ʿĀbidīn of Imām al-Sajjād (vrede zij met hem) — de zoon van Imām al-Ḥusayn (as) en de rechtstreekse drager van de boodschap van zijn grootvader, de Boodschapper van Allah (s).

Hoewel fysiek verzwakt door ziekte en de ontberingen van de veldslag, droeg de jonge Imām in gevangenschap het gewicht van het imāma en de verantwoordelijkheid om de waarheid te herstellen. Vanuit de ruïnes van verlies verhief hij zijn stem tot een moreel kompas voor de natie. Zijn redevoeringen in Kufa, voor Ibn Ziyād (la), en later in de Grote Moskee van Damascus aan het hof van Yazīd ibn Mu'āwiya (la), behoren tot de meest indrukwekkende voorbeelden van elocutie, moed en theologische scherpszinnigheid in de islamitische geschiedenis.

Volgens Shaykh al-Mufīd († 413 AH) getuigen deze khutbahs van “het voortzetten van de risāla van Imam al-Ḥusayn (as) door de kracht van het woord, waar het zwaard had gezweven.” ¹ Al-ʿAllāmah al-Majlisī beschreef ze als “manifestaties van het imāma in zijn intellectuele dimensie, een vorm van jihad bi-l-lisān (strijd met de tong) die niet minder verheven is dan de strijd van Karbalā' zelf.” ²

Deze redevoeringen vervullen meerdere functies: zij vormen een juridisch-theologische aanklacht tegen de onrechtvaardigheid van de Omajjaden (la), een spirituele herdefiniëring van martelaarschap en leiding, en een retorische openbaring van de ware identiteit van Ahl al-Bayt (as) in een tijd waarin propaganda en angst de massa beheersten. De woorden van de Imām (as) brachten Kufa tot tranen, deden Damascus verstommen, en vormden de eerste stap in het omkeren van de publieke opinie tegen het regime van Yazīd (la).

Het huidige document bevat de volledige, geverifieerde Arabische teksten van de meest authentiek overgeleverde khutbahs van Imām Zayn al-ʿĀbidīn (as) — zoals overgeleverd in bronnen als *al-Iḥtijāj* van al-Ṭabrisī, *al-Luhūf* van Sayyid Ibn Ṭāwūs, en *Bihār al-Anwār* van Al-ʿAllāmah al-Majlisī — gepresenteerd in parallelle kolommen met een zorgvuldige moderne Nederlandse vertaling.

﴿ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ﴾
خَادِمُ بَابِ حَيْدَرَةٍ وَدَرَّةٍ تُرَابٍ تَحْتَ الْقُبَّةِ الذَّهَبِيَّةِ فِي النَّجَفِ

Khādim Bāb Ḥaydarah wa dharratu turābin taḥta al-qubbah al-dhahabiyyah fī al-Najaf.

Dienaar van de Poort van Ḥaydara én een stofdeeltje onder de gouden koepel in Najaf.

¹ al-Mufīd, *al-Irshād*, deel 2, hoofdstuk over Imām Zayn al-ʿĀbidīn.

² al-Majlisī, *Bihār al-Anwār*, deel 45, blz. 141.

1. Khutbah in Kufa

Arabisch

أَيُّهَا النَّاسُ! مَنْ عَرَفَنِي فَقَدْ عَرَفَنِي، وَمَنْ لَمْ يَعْرِفَنِي فَأَنَا
أَعَرَفُهُ بِنَفْسِي: أَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
أَنَا ابْنُ الْمَذْبُوحِ بِشَطِّ الْفَرَاتِ مِنْ غَيْرِ دَحْلِ وَلَا تِرَاتٍ. أَنَا
ابْنُ مَنْ أَنْتَهُكَ حَرِيمُهُ وَسُلَيْبُ نَعِيمُهُ وَأَنْتَهُبُ مَالَهُ وَسُبِّي
عِيَالَهُ، أَنَا ابْنُ مَنْ قُتِلَ صَبْرًا وَكَفَى بِذَلِكَ فَخْرًا.

أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّا شَدَّدْتُكُمْ اللَّهُ، هَلْ تَعْلَمُونَ أَنْتُمْ كَتَبْتُمْ إِلَى أَبِي
وَحَدَّثْتُمُوهُ، وَأَعْطَيْتُمُوهُ مِنْ أَنْفُسِكُمُ الْعَهْدَ وَالْمِيثَاقَ وَالْبَيْعَةَ
ثُمَّ قَاتَلْتُمُوهُ وَخَذَلْتُمُوهُ؟ فَتَبَّ! لَمَّا قَدَّمْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَسُوءًا لِرَأْيِكُمْ
بِأَيِّ عَيْنٍ تَنْظُرُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذْ
يَقُولُ لَكُمْ: قَتَلْتُمْ عَتْرَتِي وَأَنْتَهُكُمُ حَرَمَتِي فَلَسْتُمْ مِنْ أُمَّتِي؟

فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُ النَّاسِ مِنْ كُلِّ نَاحِيَةٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ: هَلَكْتُمْ وَمَا تَعْلَمُونَ! فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: رَحِمَ اللَّهُ أَمْرًا
قَبْلَ نَصِيحَتِي وَحَفَظَ وَصِيَّتِي فِي اللَّهِ وَفِي رَسُولِهِ وَأَهْلِهِ
بَيْتِهِ، فَإِنْ لَنَا فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ

فَقَالُوا بِأَجْمَعِهِمْ: نَحْنُ كُلُّنَا يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ سَامِعُونَ
مَطِيعُونَ، حَافِظُونَ لِمَمْلُوكِكَ غَيْرَ زَاهِدِينَ فِيكَ وَلَا رَاجِعِينَ
عَنْكَ، فَأَمَرْنَا بِأَمْرِكَ يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَإِنَّا حَرَبٌ لِحَرْبِكَ وَسَلْمٌ
لِسَلْمِكَ، لِنَأْخُذَ بِزَيْدٍ وَنَبْرَأَ مِنْ ظُلْمِكَ وَظُلْمَانَا.

Nederlands

O mensen! Wie mij kent, kent mij al; wie mij niet kent, zal ik mijzelf voorstellen: ik ben **Ali**, zoon van **al-Husayn**, zoon van **Ali**, zoon van **Abu Talib**. Ik ben de zoon van degene die aan de oever van de Eufraat werd afgeslacht zonder enige wrok of vergelding. Ik ben de zoon van degene wiens heiligdom werd geschonden, wiens rijkdom werd geplunderd, wiens bezit werd geroofd en wiens gezin tot gevangenen werd gemaakt; ik ben de zoon van degene die met geduld werd gedood – en dat alleen is al een eer.

O mensen! Bij God vraag ik jullie: weten jullie niet dat jullie mijn vader brieven hebben geschreven en hem misleid, dat jullie hem een belofte en eed van trouw gaven maar hem toch bevochten en in de steek lieten? Wee jullie voor wat jullie voor jezelf hebben gedaan en wat een slechte mening! Met welk gezicht willen jullie de Boodschapper van God zien wanneer hij tot jullie zegt: *jullie hebben mijn familie gedood en mijn eer geschonden; jullie behoren niet tot mijn gemeenschap?*

Het geroep van de mensen steeg uit iedere hoek op en sommigen zeiden tot anderen: *jullie zijn verloren en beseffen het niet!* Toen zei hij: *moge God genadig zijn voor degene die mijn vermaning accepteert en mijn raad over God, Zijn Boodschapper en Zijn familie bewaart; waarlijk, wij hebben in de Boodschapper van God een goed voorbeeld.*

Zij riepen allen: *O zoon van de Boodschapper van God, wij horen en gehoorzamen; wij zullen jouw pact bewaren, niet van jou wegkeren en je niet veronachtzamen. Beveel ons, moge God jou barmhartig zijn; wij zullen oorlog voeren met wie jou bestrijdt en vrede sluiten met wie met jou in vrede is. Wij zullen Yazid grijpen en ons distantiëren van degenen die jou en ons onrecht hebben aangedaan.*

Arabisch

فقال عليه السلام: هيهات هيهات! أيها الغدر المكرة، حيل بينكم وبين شهوات أنفسكم. أتريدون أن تأتوا إلي كما أتيتكم إلى أبي من قبل؟ كلا وربّ الراقصات، فإنّ الجرح لما يندمل. قُتِلَ أبي صلوات الله عليه بالأمس وأهل بيته معه، ولم يُنسني ثكل رسول الله صلى الله عليه وآله وثكل أبي وبني أبي؛ وجدّه بين لهواتي، ومرارته بين حناجري وحلقي، وغصصه تجري في فراش صدري، ومسألتي أن لا تكونوا لنا ولا علينا.

ثم قال عليه السلام: غرو إن قُتِلَ الحسين وشيخه كان خيراً من حسين وأكرماً فرحوا يا أهل كوفان بالذبح سناً كان ذلك أعظماً بشط النهر روي فداؤه الذي أرداه نار جهنماً

Nederlands

Hij antwoordde: *verre, verre! O verraderlijke bedriegers, tussen jullie en jullie begeerten ligt een barrière. Willen jullie naar mij komen zoals jullie naar mijn vader kwamen? Nee, bij de Heer van de dansenden; de wond is nog niet genezen. Mijn vader – God zegene hem – en zijn familie werden gisteren gedood. De rouw om de Boodschapper van God, mijn vader en mijn broers heeft mij nog niet verlaten; het verdriet zit nog in mijn keel, de bitterheid tussen mijn keel en mijn mond, en de verstikking ervan stroomt door mijn borst. Mijn verzoek is slechts dat jullie niet voor ons en niet tegen ons zullen zijn.*

Daarna reciteerde hij: Het is geen wonder dat Husayn werd gedood en zijn oude metgezel – diens vader was beter en nobeler dan Husayn. Jullie niet, o mensen van Kufa, over wat Husayn is overkomen, dat was een nog grotere tragedie. Martelaar aan de oever van de rivier, mijn ziel is zijn losprijs; beloning van degene die hem doodde is het vuur van de hel.*

2. Gesprek in het hof van Ibn Ziyad

Arabisch

:التفت ابن زياد إلى علي بن الحسين فقال: من هذا؟ علي بن الحسين.. أليس قد قتل الله علي بن الحسين؟ له علي: كان لي أخ يسمى علي بن الحسين قتله الناس بل الله قتله. له علي: الله يتوفى الأنفس حين موتها. ابن زياد: وبك جراءة على جوابي! اذهبوا به فاضربوا عنقه به عمته زينب فقالت: يا بن زياد، إنك لم تبق منا أحداً؛ فإن كنت عزمتم على قتله فاقتلني معه. علي لعنته: اسكتي يا عمة حتى أكلمه. أقبل إليه فقال: أبالقتل تهددني يا بن زياد؟ أما علمت أن القتل لنا عادة وكرامتنا الشهادة؟ أمر ابن زياد بعلي بن الحسين وأهل بيته فحملوا إلى بيت بجوار المسجد الأعظم.

Nederlands

Ibn Ziyad wendde zich tot **Ali ibn al-Husayn** en vroeg: “Wie is dat?” Men antwoordde: “Ali ibn al-Husayn.” zei: “Heeft God Ali ibn al-Husayn niet gedood?” Ali antwoordde: “Ik had een broer die ook Ali ibn al-Husayn heette; de mensen hebben hem gedood.” Ziyad zei: “Nee, God heeft hem gedood.” Ali zei hem: “God neemt de zielen bij hun dood.” zei Ibn Ziyad: “Je durft mij te antwoorden! Neem hem mee en sla zijn hoofd af.” tante **Zaynab** hoorde dat en zei: “O Ibn Ziyad, je hebt niemand van ons overgelaten; als je hebt besloten hem te doden, dood mij dan met hem.” zei tegen zijn tante: “Zwijg, tante, laat me met hem spreken.” wendde hij zich tot Ibn Ziyad en zei: “Bedreig je mij met de dood, o Ibn Ziyad? Weet je niet dat gedood worden onze gewoonte is en dat martelaarschap

onze eer is?" beval Ibn Ziyad dat Ali ibn al-Husayn en zijn familie naar een huis naast de grote moskee werden gebracht.

3. Khutbah in Damascus (hof van Yazid)

أَيُّهَا النَّاسُ، أُعْطِينَا سِتًّا وَفُضِّلْنَا بِسَبْعٍ: أُعْطِينَا
الْعِلْمَ وَالْحِلْمَ وَالسَّمَاحَةَ وَالْفَصَاحَةَ وَالشَّجَاعَةَ
وَالْمَحَبَّةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ، وَفُضِّلْنَا بِأَنَّ مِنَّا
النَّبِيَّ الْمُخْتَارَ مُحَمَّدًا، وَمِنَّا الصَّدِّيقَ، وَمِنَّا
الطَّيَّارَ، وَمِنَّا أَسَدَ اللَّهِ وَأَسَدَ رَسُولِهِ، وَمِنَّا سَبْطًا هَذِهِ
الْأُمَّةِ. فَمَنْ عَرَفَنِي فَقَدْ عَرَفَنِي، وَمَنْ لَمْ يَعْرِفَنِي
أَنْبَأْتُهُ بِحَسْبِي وَنَسْبِي.

O mensen! God heeft ons zes eigenschappen geschonken en ons onderscheiden met zeven: Hij gaf ons kennis, geduld, vrijgevigheid, welsprekendheid, moed en liefde in de harten van de gelovigen. Hij heeft ons verheven doordat uit ons voortkwam de uitverkoren Profeet **Mohammed**, de oprechte, de vliegende martelaar, de Leeuw van God en Zijn Boodschapper, en de twee kleinzonen van deze gemeenschap. Wie mij kent, kent mij; wie mij niet kent, zal ik over mijn afkomst en stam vertellen.

أَيُّهَا النَّاسُ، أَنَا ابْنُ مَكَّةَ وَمَنَى، أَنَا ابْنُ زَمْزَمَ
وَالصَّفَا، أَنَا ابْنُ مَنْ حَمَلَ الرُّكْنَ بِأَطْرَافِ الرَّدَا.

O mensen, ik ben de zoon van **Mekka en Mina**; ik ben de zoon van **Zamzam en Safa**; ik ben de zoon van degene die de Zwarte Steen droeg met de randen van zijn mantel.

أَنَا ابْنُ خَيْرٍ مَنْ انْتَزَرَ وَارْتَدَى، أَنَا ابْنُ خَيْرٍ مَنْ
انْتَعَلَ وَاحْتَفَى، أَنَا ابْنُ خَيْرٍ مَنْ طَافَ وَسَعَى.

Ik ben de zoon van de beste van degenen die een gordel droeg en een mantel omsloeg; ik ben de zoon van de beste van degenen die sandalen droegen en blootsvoets liepen; ik ben de zoon van de beste van degenen die de **tawaf** rond de Ka'ba maakten en tussen **Safa** en **Marwa** liepen.

أَنَا ابْنُ خَيْرٍ مِنْ حَجٍّ وَلَبَّى، أَنَا ابْنُ مَنْ حُمِلَ عَلَى
الْبَرَقِ فِي الْهَوَاءِ.

Ik ben de zoon van de beste van degenen die de bedevaart verrichtten en aan Gods oproep gehoor gaven; ik ben de zoon van degene die op **al-Buraq** door de lucht werd gedragen.

أَنَا ابْنُ مَنْ أُسْرِيَ بِهِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى، أَنَا ابْنُ مَنْ بَلَغَ بِهِ جِبْرِئِيلُ إِلَى
سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى.

Ik ben de zoon van degene met wie 's nachts van de **Masjid al-Haram** naar de **Masjid al-Aqsa** werd gereisd; ik ben de zoon van degene die door Gabriël tot aan de **Lote-boom van het uiterste einde** werd gebracht.

أَنَا ابْنُ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى، أَنَا
ابْنُ مَنْ صَلَّى بِمَلَائِكَةِ السَّمَاءِ، أَنَا ابْنُ مَنْ أَوْحَى
إِلَيْهِ الْجَلِيلُ مَا أَوْحَى.

Ik ben de zoon van degene die naderde en neerdaalde totdat hij op twee booglengten of dichterbij was; ik ben de zoon van degene die met de engelen van de hemel bad; ik ben de zoon van degene tot wie de Verhevene openbaarde wat Hij openbaarde.

Arabisch

أنا ابن محمد المصطفى، أنا ابن علي المرتضى، أنا ابن من ضرب خراطيم الخلق حتى قالوا لا إله إلا الله.

أنا ابن من ضرب بين يدي رسول الله بسيفين، وطعن برمحين، وهاجر الهجرتين، وباع البيعتين، وقاتل ببدر وخُنين، ولم يكفر بالله طرفة عين.

أنا ابن صالح المؤمنين ووارث النبيين وقامع الملحدين ويعسوب المسلمين ونور المجاهدين وزين العابدين وتاج البكائين وأصبر الصابرين وأفضل القائمين من آل ياسين رسول رب العالمين.

أنا ابن المؤيد بجبرئيل المنصور بميكائيل، أنا ابن المحامي عن حرم المسلمين وقاتل المارقين، والناكثين والقاسطين والمجاهد أعداء الناصبين وأفخر من مشى من قريش أجمعين، وأول من أجاب واستجاب لله من المؤمنين، وأول السابقين وقاصم المعتدين، ومببر المشركين، وسهم من مرامي الله على المنافقين، ولسان حكمة العابدين، وناصر دين الله، وولي أمر الله، وبستان حكمة الله، وعيبة علمه.

سمخٌ سخى بهي بهلول زكي أبطحي، رضي مقدامٌ همام، صابرٌ صوام، مهذبٌ قوام، قاطع الأصلاب، مفرق الأحزاب، أربطهم عناناً، وأثبتهم جناناً، وأمضاهم عزيمة، وأشدّهم شكيمة، أسدٌ باسلٌ يطحنهم في الحروب كطحن الرحي، ويذروهم ذرو الريح الهشيم. ليثُ الحجاز وصاحبُ الإعجاز، وكبشُ العراق، الإمامُ بالنص والاستحقاق، مكّي مدني، أبطحي تهامي، خفي عقي، بدري أحدي شجري مهاجري، من

Nederlands

Ik ben de zoon van **Mohammed al-Moustafa**; ik ben de zoon of kleinzoon van **Ali al-Murtada**; ik ben de zoon van degene die de neuzen van de mensen sloeg totdat zij zeiden: *er is geen god behalve God*.

Ik ben de zoon van degene die met twee zwaarden voor de Boodschapper van God vocht en met twee speren stak; die twee keer emigreerde; die twee keer de eed van trouw aflegde; die in **Badr** en **Hunayn** streed en nooit een oogwenk ongelovig was tegenover God.

Ik ben de zoon van de rechtschapen der gelovigen, de erfgenaam van de profeten, de verpletteraar van de atheïsten, de leider van de moslims, het licht van de strijders, het sieraad van de aanbidders, de kroon van de huilenden, de meest geduldige onder de geduldigen en de beste van degenen die bidden uit de familie van Yâsîn, de boodschapper van de Heer der werelden.

Ik ben de zoon van hem die ondersteund werd door **Gabriël** en geholpen werd door **Michaël**; ik ben de zoon van de beschermer van het heiligdom van de moslims; de bestrijder van de afvalligen, de verbondsbrekers en de onrechtvaardigen; de strijder tegen zijn vijanden onder de vijandige partij; de meest eervolle man die onder de Quraysh liep; de eerste onder de gelovigen die antwoordde en reageerde op God; de eerste van de voorhoede; de breker van de agressors; de vernietiger van de polytheïsten; een pijl uit de pijlen van God tegen de hypocrieten; de tong van de wijsheid van de aanbidders; de helper van Gods religie; de beheerder van Gods zaak; de tuin van Gods wijsheid en de schatkamer van Zijn kennis.

Hij was vrijgevig, edel, helder, zuiver, van de beste Arabische stam; tevreden, voortvarend, moedig; geduldig en vastend; deugdzaam en standvastig; hij verbrak de linies van de vijand en verspreidde de bondgenootschappen; hij was de standvastigste in de teugels en de meest vastberaden van hart; de scherpste in besluit; de sterkste in vastberadenheid; een dappere leeuw die hen in oorlog verbrijzelde zoals de molensteen graan

Arabisch

العرب سيدها، ومن الوغى ليثها، وارث
المشعرين، وأبو السبطين، الحسن والحسين،
مظهر العجائب، ومفرق الكتائب، والشهاب
الثاقب، والنور العاقب، أسد الله الغالب، مطلوب
كل طالب، غالب كل غالب، ذاك جدِّي عليُّ بن
أبي طالب.

أنا ابن فاطمة الزهراء، أنا ابن سيِّدة نساء العالمين
أنا ابن الطهر البتول، أنا ابن بضعة الرسول

Nederlands

maakt en hen verspreidde zoals de wind droog stro
verstrooit. Hij was de Leeuw van de **Hidjaz**, de
heer van de wonderen, de kampioen van Irak, de
imam op grond van tekst en recht; een Mekkaan en
een Medinaan, een Banoe Hashimiet; hij behoorde
tot **Badr, Uhud**, de boom (Ridwan), en **Hijra**;
onder de Arabieren was hij hun leider; in de strijd
hun leeuw; hij was de erfgenaam van de twee
heilige plaatsen; de vader van de twee kleinzonen
al-Hasan en al-Husayn; de manifestatie van
wonderen; de uiteendrijver van de
troepen(machten); de stralende meteor; het
blijvende licht; de overwinnende Leeuw van God;
het doel van iedere zoeker; de overwinnaar over
alle overwinnaars. **Dat is mijn grootvader**
Ali ibn Abu Talib.

Ik ben de zoon van **Fatima al-Zahra**; ik ben de
zoon van de **meesteres van de vrouwen van de**
werelden (sayyidat nisa al-'alamin); ik ben de
zoon van de **pure en kuise al-Batoul**; ik ben de
zoon van **het deel** van de Boodschapper zelf..

فلم يزل يقول: أنا أنا، حتى ضج الناس بالبكاء والنحيب، وخشي يزيد أن يقلب الأمر عليه، فأمر المؤذن فقطع عليه الكلام. فلما
قال المؤذن: الله أكبر، الله أكبر، قال علي بن الحسين: لا شيء أكبر من الله. فلما قال: أشهد أن لا إله إلا الله، قال: شعري وبشري
ولحمي ودمي يشهد بذلك. فلما قال المؤذن: أشهد أن محمداً رسول الله، التفت من فوق المنبر إلى يزيد وقال: محمد هذا جدي أم
جديك يا يزيد؟ فإن زعمت أنه جدك فقد كذبت وكفرت، وإن زعمت أنه جدي فلم تقتلت عترته؟
Hij bleef **"ik ben... ik ben..."** zeggen totdat de menigte in tranen uitbarstte. **Yazid** vreesde dat de situatie tegen
hem zou keren en beval de **muazzin** om de oproep tot gebed te starten, waarmee hij de
preek onderbrak. Toen de muazzin *"Allahoe akbar, Allahoe akbar"* riep, antwoordde Imam
Ali ibn al-Husayn (as): *"Er is niets groter dan God."* Toen de muazzin zei: *"Ik getuig dat er
geen god is behalve Allah"*, zei hij: *"Mijn haar, mijn huid, mijn vlees en mijn bloed getuigen
hiervan."* En toen de muazzin zei: *"Ik getuig dat Mohammed de Boodschapper van God is"*,
wendde Imam Ali ibn al-Husayn (as) zich vanaf de preekstoel tot **Yazid (la)** en vroeg hem:
*"Is deze Mohammed mijn grootvader of de jouwe, o Yazid? Als je beweert dat hij jouw
grootvader is, lieg je en ben je een ongelovige; en als je zegt dat hij mijn grootvader is,
waarom heb je dan zijn familie gedood?"* |

Bronnen

- **Sermon in Kufa (Arabisch)** – Uit *al-Ihtijaj* van al-Tabrisi, gerapporteerd door Ḥudhaym ibn Sharik al-Asadi.
- **Gesprek met Ibn Ziyad (Arabisch)** – Uit *al-Malhuf* (al-Luhuf) van Sayyed Ibn Tawus.
- **Sermon in Damascus (Arabisch)** – Uit *Maqtal al-Husayn* van al-Khwârizmî, overgeleverd door de Rafed-bibliotheek.
- **Laatste deel van de Damascus-khutbah (Arabisch)** – Het gedeelte waarin Yazid de oproep tot gebed laat verrichten en de Imam hem confronteert met de moord op zijn familie is overgeleverd in diverse bronnen, waaronder de editie van *Maqtal al-Husayn* van al-Khwarizmi.